

43. GENEL KURUL AÇILIŞ KONUŞMASI

Tarihin yeniden hareketlendiği bir tarihsel sürecin içerisinde geçilmektedir. “Tarihin sonu”, “kapitalizmin mutlak ve sonsuzluğu” üzerine kurulu olan kapitalist küreselleşme sürecinin önemli bir aşamasına gelinmiştir. Vahşi kapitalist sömürünün bugün ortaya çıkardığı sonuç milyonlarca yoksul, milyonlarca işsiz, yok oluşa sürüklenen dünya, savaş, felaket ve krizdir. Küreselleşme aynı zamanda tekellerin aşırı kara dayanan birikimi için, kaynak ve değerlerin yağmalanması demektir. Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası güçler aracılığıyla egemen kılınmaya çalışılan politikalar sonucu zengin ülkeler daha zenginleşmekte, yoksul ülkeler daha da yoksullaşmaktadır. Eşitsizlik ve yoksulluk, ülkelerin ekonomik ve siyasal bağımlılıklarına yol açmaktadır.

Ülkemizde bugün iktidar yapısı büyük oranda değişmiştir. AKP'nin temsil ettiği ittifak devlet olmuş, AKP eliyle yeni bir statüko inşa edilmiştir. Bu değişimle birlikte rejimin bekçileri de değişmiş, her alanda bir tasfiye gündeme gelmiştir. Yani ülkemizde güç merkezi değişmiş ancak eksen sabit kalmıştır. Ülkemizde yaşanan bütün önemli gelişmelerde olduğu gibi bugün de yaşananlar emperyalizme bağımlılık ilişkileri çerçevesinde gündeme gelmektedir. Yani eksen yine emperyalizmdir. Bu yeni düzenin güç merkezi ise Pensilvanya'dır. Ülkemizde iktidar olan AKP, tekelci iktidarını kurma yönünde önündeki yargı engelini de ortadan kaldırmıştır. Yürütmenin yetkileri artırılarak iktidarın başkanlık sistemiyle tek bir elde toplanacağı çağımızın padişahlık sistemi kurulmaya çalışılmaktadır. Yaşanan tüm hengâmenin içerisinde yaşadığımız her şey, emperyalizmin ihtiyaçlarına uygun olarak ülkemizin yukarıdan aşağıya yeniden yapılandırılmasından başka bir şey değildir. Soğuk savaş politikalarına

uygun olarak düzenlenmiş “eski devletin” yerini ABD’nin Ortadoğu politikalarına ve sermayenin küresel ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden yapılandırılan “yeni devlet” almıştır. Kimileri bunu “demokrasiye açılan bir kapı” olarak sunmaya çalışsa da durum ortadadır; bu kapı daha otoriter bir rejime doğru aralanmıştır. AKP iktidarının “ileri demokrasisi”, ülkemizi adeta açık bir cezaevine çevirmiş, korku imparatorluğu kurulmuştur. Özgür üniversite isteyen öğrenciler, düşüncelerini açıklayan bilim insanları, seçilmiş siyasiler, işini, ekmeğini, çevresini, yaşamı savunanlar cezaevlerine tıklmakta, muhalifler uydurma gerekçelerle sindirilmeye çalışılmaktadır. Değişim adı altında ılımlı islam modeli halkımıza dayatılmaktadır. Bunun için eğitim sistemi yeniden düzenlenmekte, zorunlu eğitim sulandırılmakta ve 11 yaşındaki çocukların ucuz işgücü olmasının ve özellikle kız çocukların ciddi anlamda mağdur edileceği bir sürecin önü açılmaktadır. İlköğretimdeki öğrenciler, karne tatilinde Milli Eğitim Bakanlığı’nın desteğiyle umreye özendirilmekte, Cuma namazına gidecek çocuklara hediyeler veren kampanyalar düzenlenmektedir. Cumhuriyet Bayramı, 19 Mayıs, Gençliğe Hitabe gibi değerler tartışmaya açılmakta, değersizleştirilmeye çalışılmaktadır. Dindar gençlik, kindar gençlik gibi tanımlar yetkili ağızlar tarafından gündeme getirilmekte ve gençlerimizin geleceği karartılmaktadır. Uygulanan ekonomik politikalarla ülkemizdeki gelir dağılımı iyice bozulmuş, zengin daha zengin olurken yoksul daha da yoksullaşmıştır. Bu tablo, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından da teyit edilmiştir. Kişi başına düşen milli gelirin, on yılda 3.500 dolardan 10.000 dolara çıktığı söylenmekte ancak bu refaktan büyük halk kitleleri faydalanamamaktadır. Toplumun en üstteki % 20 lik kesimiyle, en alttaki % 20 lik kesiminin milli gelirden aldıkları pay arasında ciddi bir uçurum bulunmaktadır.

AKP’nin çıkardığı yasalardan, hem mesleğimiz hem de örgütlerimiz doğrudan etkilenmektedir. Bakanlıkların yapısında meydana gelen değişiklikler sonucu

TMMOB örgütlülüğü, Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü çatısı altında yok edilmeye, tasfiye edilmeye çalışılmaktadır. Bugün AKP'nin mesleğimizi ve örgütümüzü hedef alan KHK saldırısı karşısında direnmek, sadece bizlerin örgütü olan TMMOB'nin korunması anlamına gelmemektedir. Çünkü bizim mesleğimiz ve örgütümüz; halkımızın yaşamının odak noktasında yer almaktadır. Doğal olarak bu saldırı dalgasına karşı direnmek, ülkemiz ve halkımızın geleceği için de direnmek anlamına gelmektedir. İşte tüm bu nedenlerle gün, ülkemizin geleceğine sahip çıkma; savaşımlara, yoksulluğa, yolsuzluğa karşı, küresel kapitalizmin taşıyıcısı, "üsttekine han hamam, alttakine din iman düzeni"nin yürütücüsü AKP'ye karşı, yüksek sesle "dur deme" zamanıdır. Odamız, bu yanlışlıklara yüksek sesle itiraz ettiği için susturulmaya çalışılmakta ve saldırıya uğramaktadır. Ancak, herkes şunu çok iyi bilmelidir: Maden Mühendisleri Odası, haksızlığa, adaletsizliğe, eşitsizliğe ve sömürüye karşı mücadelesine devam edecektir. Bu mücadele, ülkemiz ve halkımız için bir görevdir. Bu konuda tek güvencemiz, örgütlülüğümüz ve üyelerimizdir.

Ülkemizin en önemli sorunlarının başında Kürt sorunu gelmektedir. Demokrasi ve eşitlik ilkesi ile çözülmesi gereken bu sorun, otuz yılı aşkın bir süredir devam eden savaş ortamında çözümsüzlüğe terk edilmiştir. Bu tür köklü sorunlar, iç dinamiklerle çözülemediği her durumda emperyalistlerin müdahalesiyle karşılaşılmakta, sorun emperyalist tarafların çıkarlarına göre yönlendirilmeye ve sonuçlandırılmaya çalışılmaktadır. Yıllardır kan ve gözyaşından başka bir sonuç getirmeyen, ırkçı ve gericiliğin beslenmesinde ideolojik bir araç olarak kullanılan bu sorunun çözülmesi, yaşadığımız demokrasi sorununun da çözülmesi konusunda ön açıcı olabilecektir. Gerçek çözüm; yaşama hakkı, çalışma hakkı, etnik ve kültürel kimlikler gibi evrensel olarak kabul edilen hakların tüm yurttaşlarımızın için tanındığı, eşitlikçi ve özgürlükçü bir yapının

kurulmasından geçmektedir. Herkesin dilini, kültürünü özgürce yaşayabileceği, insanımızın kardeşçe ve bir arada yaşadığı bir ülke ancak demokratik bir ülke olabilir. Bunun başarılması ise gerçekten demokrasiye ve barışa inananların mücadelesi sonucu gerçekleşecektir. AKP'nin geliştirdiği bölgenin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda düzenlenmesi ve "ılımlı islamcılık" içerisinde ümmetçi temelde bir arada olma politikaları bugünkü karanlığının katmerlenmesi ve geleceğimizin teslim alınmasından başka bir anlama gelmeyecektir.

Kendi kaynaklarını yok sayan, kaynaklarını kullanmayan bir ülkenin kalkınması mümkün değildir. Madenler, kalkınmanın temel unsurlarından en önemlisidir. Ülkelerin kalkınmaları ve yaşam seviyelerinin belirleyicisi olarak kabul edilen sanayi, enerji ve tarım sektörlerinin temellerini de madencilik oluşturmaktadır. Son yıllarda uygulanan yanlış ekonomik politikalardan en fazla zarar gören sektörlerin başında madencilik sektörü gelmektedir. Sanayi sektörleri yerine hizmetler sektörünün genişlemesi, sanayi sektörlerine hammadde sağlayan madencilik sektörünü de zor durumda bırakmıştır. Madencilik sektörünün ülke kalkınmasındaki önemi, fazla miktarlarda üretilip yurt dışına hammadde olarak satılarak bir miktar döviz elde edilmesinde değil, yerli sanayiye düşük maliyette ve kaliteli girdi sağlamasındadır. Bu anlamda, madencilik ve sanayi sektörleri karşılıklı olarak birbirlerini besleyen sektörlerdir. Entegrasyonları sağlandığı ölçüde büyürler. Dolayısıyla, ülke sanayisinin gelişmemesi madencilik sektörünü de olumsuz etkilemekte, bu sektöre yapılabilecek yatırımlar, hızla hizmetler sektörüne kaçmakta ve madencilik sektörünün ülke ekonomisine katkısı giderek düşmektedir. Planlamadan vazgeçilmiş ve sektörün işlevi, ülkeye döviz girdisi sağlamak üzere yurt dışına hammadde ihracı yapma düzeyine indirgenmiştir. 2011 yılında tüm maden ihracatımız yaklaşık 4 milyar dolar olmuştur. Bu dönemde demir-çelik hurda ithalatına 10 milyar dolar, alüminyum

ve alüminyum eşya ithalatına 3,3 milyar dolar, bakır ithalatı için 1,5 milyar dolar, kömür ithalatı için 3 milyar dolara yakın döviz ödenmesi bu yanlışlığı açıkça ve çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır. Ülkemizin geleceği, IMF ve Dünya Bankası politikalarının uygulamalarında değildir. Öz kaynaklarımıza dayalı kalkınma modelleri uygulayarak sanayileşmiş refah toplumu yaratmak öncelikli politikamız olmalıdır. Odamız; doğal kaynaklarımızın her türlü talanına karşı çıkmaya tüm gücüyle devam edecektir.

Sektörümüzde iş kazaları son yıllarda belirgin olarak artmakta ve hayatını kaybedenler içerisinde maden mühendisi meslektaşlarımız da bulunmaktadır. Madencilik sektörü, doğası gereği özellik arz eden ve bu nedenle bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetim gerektiren dünyanın en zor ve riskli iş koludur. Maden kazaları incelendiğinde; teknik, sosyal, ekonomik, eğitim, planlama ve denetim sorunları gibi pek çok nedeni olduğu görülmektedir. Özellikle yeraltı kömür madenciliği, işçi sayısı başına düşen kaza ve ölüm sıralamasında bütün sektörlerin başında yer almaktadır. Gerekli önlemler alınmazsa bu acı olaylar periyodik olarak devam edecektir. Çıkarılan yasalarla çalışma hayatı tamamen güvencesiz hale getirilmiş, taşeronlaşma ve esnek çalışmayla çalışanların yaşamı cehenneme çevrilmiştir. Bunun adı emekçiden alıp sermayeye can vermektir. Ölümlerin nedeni bu anlayışta saklı olan daha fazla sömürme hırsıdır. Ölüm yoksulların, çalışanların kaderi olarak sunulmaktadır.

Ülkemizde yaşanan işsizlik sorunu meslektaşlarımız arasında da oldukça yüksek düzeydedir. Odamıza kayıtlı 12.500 üyenin % 40'ından fazlası işsiz ya da başka bir iş yapmaktadır. Bu oran yeni mezun üyelerimizde daha da yüksektir. Yaşamlarının en güzel yıllarını mühendis olmak için tüketen gençlerimizi işsiz bırakarak geleceklerini karartmak onlara yapılan en büyük haksızlıktır. Ailelerinin sınırlı olanaklarını zorlayarak okuyan ve maden mühendisi olmaya

hak kazanan meslektaşlarımıza iş olanağı yaratmak hükümetin asli görevleri arasındadır. Her hafta sadece faiz olarak birilerine bir milyar dolar kaynak aktaran siyasi iktidarlar, madencilik yatırımlarına yeterince kaynak ayırmayarak bugünkü olumsuz tablonun sorumlusu olmuşlardır. Bugün "biz herkese iş bulmak zorunda değiliz" gibi bir gerekçenin arkasına sığınmak hükümeti sorumluluktan kurtarmaz. Madencilik sektöründe giderek büyüyen işsizlik sorununun çözümü için öncelikle kamu eliyle istihdam yaratma uygulamaları başlatılmalı ve istihdama olumlu katkıları olacak sektörler, projeler desteklenmelidir. Bu yapıların verimli çalışmasını sağlayacak mekanizmalar oluşturulmalıdır. Yeni yatırımlarla işsizliğin azaltılmasına yönelik çalışmaların yapılması, bu doğrultuda madenciliğin desteklenerek sektörün canlandırılması hükümetin önceliği olmalıdır. Çalışan meslektaşlarımızın işyeri koşulları iyileştirilmeli, insanca yaşayabilecekleri ücretler ve sosyal olanaklar sağlanmalıdır. Maden Mühendisleri Odası'nın görevi ve yasal hakkı olan mesleki denetimin engellenerek üye denetimini yeterince yapamaması da sorunların çözümünü zorlaştırmaktadır. Bu çerçevede gereken yasal düzenlemeler zaman geçirilmeden yapılmalıdır. Her yıl aramıza katılan 1000'in üzerindeki meslektaşımıza iş, aş olanağı sağlamak, onlara insanca yaşayabilecekleri ortamları yaratmak hükümetin Anayasal görevidir. Odamız, bu konuda yetkilileri uyarmaya devam edecektir.

Geçmiş dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de; maden mühendislerinin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak, mesleklerini toplum yararına kullanmalarına yönelik mekanizmaları yaratmak, madencilik politikalarının halkın yararına düzenlenmesi ve uygulanması için öneriler geliştirmek, bunların uygulanmasına yönelik çalışmalar yapmak ve çaba harcamak en temel çalışma alanlarımız arasında yer alacaktır. Bu çalışmalarda, üyelerimizden alacağımız güçle diğer demokratik

kitle örgütleriyle işbirliği içinde ülkemizin ve mesleğimizin sorunlarının çözümüne daha fazla müdahil olmayı bir görev kabul ediyoruz. Odamız, üyelerinin desteğiyle bu güne kadar sürdürdüğü örgütlü mücadeleye devam edecek ve bu nedenle yapılacak saldırılara örgütlülüğünü daha da güçlendirerek yanıt verecektir.

Genel Kurulumuzda; ülkemizin, meslektaşlarımızın ve mesleğimizin sorunlarının çözümüne yönelik yapılacak çalışmalar önümüzdeki döneme ilişkin mücadele araçlarını geliştirecek ve örgüt yapımızı daha da güçlendirecektir.

Bu düşüncelerle; Bağımsızlık, Demokrasi, Emek ve Özgürlük mücadelesine katkı koyanları bir kez daha saygıyla anıyorum.

Mehmet TORUN